



הת (אילת) 45529-07-25 - אליאור כהן נ' משטרת ישראל מרחב אילת רס"ב משה ניסים

ה"ת (אילת) 45529-07-25 - אליאור כהן ואח' נ' משטרת ישראל מרחב אילת ע"י רס"ב משה ניסים שלום אילת
ה"ת (אילת) 45529-07-25

1. אליאור כהן

2. ליאור בלטי

3. אור אברהם ע"י

ב"כ עו"ד רז אלמוזנינו

נגד

משטרת ישראל מרחב אילת ע"י רס"ב משה ניסים

בית משפט השלום באילת

[03.08.2025]

כבוד השופט גיל אדלמן

החלטה

1. בקשה להשבת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נ"ח] תשכ"ט - 1969.

2. על פי הבקשה התבקש בית המשפט להורות על השבת מכשירי טלפון ניידים אשר נתפסו מידי המבקשים 1 ו-2, וכן סך 3,200 ₪ וכן 200\$ אשר נתפסו בידי מבקש 3. כן התבקשה החזרתם של אסימוני משחק (ז'טונים) אשר נתפסו באמתחתו של המבקש 3.

3. האירוע נשוא הבקשה הוא הגעת השוטרים ביום 8.7.2025 למקום מגוריו של מבקש 2 השוכר את הדירה ומתגורר בה עם משפחתו, ועריכת חיפוש במקום על פי צו בית משפט. לאחר החיפוש נתפסו כאמור התפוסים נשוא הבקשה.

4. ביום 27.7.2025 התקיים דיון בבקשה.

5. לטענת המבקשים, מדובר בדירה בה מתגוררים כאמור המבקש 2 ומשפחתו, שם התקבצו חברים טובים המכירים איש את רעהו לטובת משחק קלפים תמים. נטען כי "אין בדל ראיה או תחילתה של כזו, שמא, היה מי מהנוכחים עסוק במשחקי הגרלה או הימור אסורים, אשר אינו עומד בקריטריונים של סעיף 230 לחוק העונשין...".



עוד נטען כי לא התקיימו התנאים המנויים בסעיף 235 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין) לפיהם ניתן היה להורות על תפיסתם של הטלפונים והכסף. לשיטת הסניגור לא התגבשה התשתית הראייתית המקימה את סמכות התפיסה מלכתחילה, שכן לא התקיים "יסוד סביר להניח" כי הללו "שימשו לארגון או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים". כך, גם ביחס לכסף המזומן שנתפס בידי מבקש 3, אשר לא התגבש בגינו יסוד סביר להניח כי התקבל כתוצאה מארגון משחק אסור הגרלה או הימור. לעניין זה נטען כי המבקש 3 לא נחשד בדבר, נגבתה ממנו "עדות פתוחה" והוא שוחרר במקום.

ביחס לטלפונים שנתפסו נטען כי הללו מהווים בבחינת מחשב, על תחולתם המוכרת, ועל כן יש להורות על שחרורם: "גם החוק וגם פסיקות בית המשפט מאוד ברורים, לפני כ-10 שנים נאמר שלא המשטרה מחליטה אם מדובר בפלאפון עסקי או לא. אחרי 48 שעות בדרך כלל מבקשים צו משולב, כאן לא ביקשו צו משולב, הארכת הצו צריכה להיעשות על ידי בית משפט." הודגש כי הטלפונים הניידים תפוסים למעלה מ-20 ימים אצל המשיבה ו"מה שניתן להפיק, ניתן היה להפיק, אי אפשר לבוא אחרי 20 ימים, אחרי 48 שעות היו צריכים לבוא עם בקשה". ההגנה הצהירה כי במידה ויושבו הטלפונים לא תשמע טענה ביחס לכלל הראייה הטובה ביותר. בכל הנוגע לכסף המזומן שנתפס, נטען כי הכסף נתפס בידי המבקש 3, אשר "כלל לא נחקר באזהרה" ולפיכך לא מתקיים כל חשד לעניין חוקיותו. אף אם היה מדובר בכסף שנתפס כתוצאה ממשחק אסור, הרי שעל פי הפסיקה ראוי להשיבו לידי המבקש, שכן מדובר בכסף מזומן ולא בכלי משחק או ציוד, שיש מקום להורות על החזקתם לטובת חילוטם, ומשכך תפיסת הכסף אינה בחזקת מקדמה על חשבון העונש.

6. המשיבה טענה כי החיפוש והתפיסה נעשו מכח צו שיפוטי, ובמקום נתפסו מוצגים הקשורים לעבירות הימורים, שבוצעו טרם הגעת השוטרים למקום. הטלפונים הניידים נתפסו לצורך ביצוע פעולות חקירה. החקירה בעיצומה ועל כן לא ניתן להשיבם בעת הזו. הכסף המזומן נתפס בחשד כי שימש כתמורה לעבירות הימורים. עוד צוין כי עם סיום פעולות החקירה ניתן יהיה לשקול השבת הטלפונים שנתפסו. במהלך הדיון שהתקיים בפני חלק נציג המשטרה על כך שהטלפונים שנתפסו ממבקשים 1 ו-2 מהווים מחשב מוסדי: "הערת חברי למחשב מוסדי זה לא נכון. אני מזכיר לחברי שהמבקשים כל אחד סירב לשתף פעולה לגבי הטלפון. מפנה לחקירות. הוא לא תומך את הטענה שלו, זו טענה חלולה. אם הוא טוען שזה מחשב מוסדי הוא צריך להוכיח. בהיעדר הוכחה הטלפונים נחשבים כפרטיים ולא מוסדיים והחדירה אליהם היא במסגרת צווים".

דיון והכרעה

7. עיינתי בתיק החקירה, לרבות בחומר שעמד לנגד עיני בית המשפט עת הוצא צו החיפוש נשוא בקשה זו, ומצאתי כי במקרה דנא לא מתקיימות הנסיבות המיוחדות המפורטות בסעיף 230 לחוק העונשין, בגין לא מתגבשות עבירות פליליות בהתאם לסעיפים 225 עד 228 לחוק העונשין; מהראיות עולה כי אין מדובר בחוג חברים המתכנס באופן קבוע במקום, כפי שנטען, וכי אין מדובר במשחקים לשם שעשוע או בידור בלבד. מעיון בחקירותיהם של השחקנים שנתפסו במקום אף עולה כי הפעילות במקום אינה עולה בקנה אחד עם הטענה לפיה אין מדובר במשחקים אסורים על פי הגדרתם בחוק - סעיף 224 לחוק העונשין.



8. אני דוחה הטענה כי לא היה יסוד סביר להניח כי הטלפונים ואסימוני המשחק שנתפסו, שימשו לארגון או לעריכתם של משחקים אסורים. עיון בדוחות הפעולה שנרשמו מלמד כי הונחה תשתית ראיתית המצדיקה תפיסת המוצגים, לרבות הטלפונים הניידים של מי שנחשדו כמחזיקי ומפעילי המקום, המבקשים 1 ו-2.
9. ביחס לטלפונים עצמם, עיינתי בעדויותיהם של המבקשים 1 ו-2, ולא מצאתי, כפי טענתם, כי הסבירו לשוטרים כי מכשיר הטלפון משמש אותם "כנדבך עיקרי" בעסקם: כך מבקש 1 לא התייחס כלל לעבודתו כשליח וולט ומבקש 2 לא פרט ככתוב, כי מכשיר הטלפון נחוץ לו באופן קריטי בחיי היום יום. באשר לטענה כי הטלפונים הם בבחינת "מחשב מוסדי" על כל הכרוך בכך, גם אותה מצאתי לדחות, וראו לעניין זה ה"ת" (שלום ב"ש) 56259-10-24 פז ח.ר. אלפא השקעות בע"מ נ' מדינת ישראל אכ"ל להב דרום (23.12.2024): "העובדה כי מחשב נתפס בבית עסק אינה מקימה באופן אוטומטי את הזכות להגדרת המחשב כמחשב מוסדי ובכך להשיבו לידי בעליו כמצוות המחוקק. כידוע, הגבלת סמכות המשטרה להחזיק במחשב מוסדי לפרק זמן קצר בן 48 שעות לאחר מתן צו שיפוטי שניתן במעמד צד אחד נועדה להגן על תפעולם התקין של עסקים ומניעת שיתוקם כתוצאה מתפיסת מחשבים החיוניים לניהול ורישום הפעילות השוטפת של העסק. במילים אחרות, גם אם מדובר ב"מוסד", לא כל מחשב שנתפס באותו מוסד ייכלל בגדרי המגבלה המפורטת בסעיף 32(ב) לפסד"פ, אלא רק מחשב המשמש לתיעוד הפעילות העסקית השוטפת." במקרה דנא, למעט טענות כלליות של המבקשים, לא שוכנעתי כי הטלפונים שנתפסו עונים על ההגדרה של "מחשב מוסדי". ברי כי אין די בטענה הסתמית שהטלפונים שנתפסו משמשים ככלי עבודה.
10. לצורך הדיון בבקשה אני קובע כי יש לראות את מכשירי הטלפון שנתפסו כטלפונים פרטיים של המבקשים, אשר בעת הזו חיוניים למשיבה לצורך ביצוע פעולות החקירה הנדרשות. יוער, כי עיון בעדויותיהם של המבקשים 1 ו-2, מלמד כי הללו סרבו למסור קוד כניסה למכשירי הטלפון שנתפסו ומטבע הדברים פעולות החדירה לטלפונים מתארכות.
11. עם זאת, כפי שנקבע בפסיקה, "להווי ידוע, כי תפיסת חפצים אינה פעולה של מה בכך - קל וחומר מקום שבו מדובר בתפיסת מכשירי טלפון ניידים, אשר מדור לדור הולכים ומשתכללים, ומכילים מידע אישי רב על האדם, על זהותו, על מחשבותיו, הגיגיו ורעיונותיו; עולם ומלואו בכף יד אחת (ראו למשל: ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.7.2015); בש"פ 6071/17 מדינת ישראל נ' פישר [פורסם בנבו] (27.8.2017)). כפועל יוצא, נוכח עוצמת הפגיעה הגלומה בה, תפיסת מכשירי טלפון ניידים לא תעשה אלא במידה ובמשורה, כאשר נמצא כי קיים צורך ממשי בכך, ולאחר מחשבה קפדנית. בהתאם, שומה על בית המשפט לשקול בקשה להחזרת תפוס שכזה בזהירות רבה, בדקדקנות, מתוך התחשבות בפגיעה הקשה הנובעת הימנה".^[1]
12. כאמור, פעולות החקירה הנוגעות לטלפונים עדיין בעיצומן וטרם עלה בידי המשטרה לפרוק את הטלפונים. משכך, ומשהצהירו המבקשים 1 ו-2, כי הם מוותרים על כלל הראייה הטובה ביותר אני מורה כי הטלפונים יושבו לידי המבקשים, לאחר פריקתם, תוך 21 ימים ממועד מתן החלטה זו.



13. ביחס לסכום הכסף המזומן שנתפס בידי מבקש 3; מדוחות הפעולה עולה כי הכסף נתפס בכיס מכנסיו של המבקש 3. כן ראוי לציין כי בניגוד לנטען נחקר המבקש 3 באזהרה בחשד להשתתפות במשחקי מזל אסורים. המבקש 3 בחר לשמור על זכות השתיקה ולא סיפק כל הסבר מניח את הדעת ביחס לסכומים הכספיים שנתפסו בחזקתו.
14. בסעיף 233 לחוק העונשין, נקבע: "הנמצא במקום משחקים אסורים, והיה לקצין משטרה יסוד להניח שמשחקים בו משחקים אסורים אותה שעה, רואים אותו כאילו הוא משחק בו משחק אסור, כל עוד לא הוכיח שנמצא במקום למטרה אחרת בלבד". משכך, ובהעדר כל הסבר מצידו של המבקש 3, רשאית היתה המשטרה לתפוס את הכסף בהתאם לאמור בסעיף 235 לחוק העונשין לפיו: "היה (לו) יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים או מעריכתם."
15. ואולם כפי שקבע חברי, כב' השופט שמאי בקר, בהחלטה בהירה ומקיפה בעניין ה"ת (ת"א) צפניה נ' משטרת ישראל (5.3.2023) (להלן: עניין צפניה): "עצם קיומה של סמכות לא משחררת את מפעילה מהפעלת שיקול דעת באשר לאופן או מידת הפעלתו". רוצה לומר, ברי כי אם יוגש כתב אישום נגד המבקש 3, בגין ביצוע עבירה של "איסור משחקים", לפי סעיף 226 לחוק העונשין, הרי שהכסף שנתפס עליו הוא בהחלט בר-חילוט, אולם בהינתן סוג העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה בה, ספק בעיני אם בית המשפט יורה על חילוט מלוא הסכום שנתפס. יש גם לקחת בחשבון את העובדה כי התפוס הוא כסף מזומן, אשר איננו כשלעצמו אסור בהחזקה ולכן אין הגיון מובהק בחילוטו הזמני - בוודאי שלא מלוא הסכום האמור (ראה השיקולים אותם סקר בית המשפט בעניין צפניה הנ"ל).
16. משכך, אני מורה כי למעט סך של 1,000 ₪, אשר יבטיחו תשלום קנס או חילוט עתידי, באם יוגש כתב אישום כאמור, יושבו למבקש 3 סך של 2,200 ₪ וכן 200\$ שנתפסו ממנו.
17. ביחס לאסימוני המשחק, הז'יטונים, שנתפסו בידי המבקש 3, לא מצאתי מטבע הדברים להשיבם בשלב זה. ברי כי מדובר בכלים אשר "שימשו לארגונם או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים" ולפיכך, ובהתאם לסעיף 235(ג) לחוק העונשין, ניתן לחלטם לטובת אוצר המדינה אף ללא הרשעתו של המבקש 3 בעבירה המיוחסת לו. סוף דבר, אני מורה כי הטלפונים שנתפסו יושבו למבקשים 1 ו-2 בתוך 21 ימים - ככל שיעלה בידי המשיבה לפרוק את הטלפונים במועד מוקדם יותר יושבו לידי המבקשים אף לפני כן. הסכום הכספי שנתפס מידי משיב 3 יושב לו למעט 1,000 ₪.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, ט' אב תשפ"ה, 03 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.

[1] ההדגשות במסמך הן שלי ואינן במקור - ג.א.